

Anmeldelse skrevet af en kritiker på litteratursiden.dk:

Harry Potter og dødsregalierne af J. K. Rowling

Af Anne-Mette Lerche. Publiceret 26/11/2007. Opdateret 27/11/2012.

Hæsblæsende finale med verdens mest berømte troldmand i det endelige opgør med hans lige så berømte modstander.

Der er rigtig mange elskede og hadede figurer, der dør i den sidste fortælling om Harry Potter. Så er du advaret!

Harry, Ron og Hermione har besluttet sig for at droppe ud af troldmandsskolen, Hogwarts, for sammen at bekæmpe ondskaben selv, Lord Voldemort, og det kommer IKKE til at gå stille af sig. De skal nemlig finde og destruere Horcrukskerne, medaljoner der indeholder Voldemorts fragmenterede sjæl, for at få endegyldigt ram på ham.

Det er rigtigt farligt, for Voldemorts hær af dødsgardister og dementorer lurser om hvert hjørne, og de tre venner kan ikke føle sig sikre nogle steder. Troldmandsverdenen har delt sig op i de gode mod de onde – den endelige kamp mod Voldemort nærmer sig.

Bogen er naturligt den mest action-mættede af alle bøgerne – alle løse ender skal bindes, og Ron, Hermione og Harrys venskab sættes for alvor på prøve.

Der er nogle fine passager i bogen, hvor vi kommer dybt ind under huden på vores tre hovedpersoner, der alle er ved at blive voksne, og især Hermione er ekstremt teenage-følsom. Deres farefulde mission tapper dem for kræfter og giver anledning til splid mellem de ellers så fasttømrede venner. På den måde synes jeg bogen hæver sig op over 'bare' at være et eventyr for børn. Bøgerne om Harry Potter er i mine øjne fantastiske psykologiske skildringer, hvor Potter & co's kamp mod det onde, symboliserer den identitetsudvikling de gennemgår i løbet af deres vej til voksenverdenen.

Der er mange referencer til objekter og personer fra de foregående bøger, og vi får svar på en masse ubesvarede spørgsmål, bl.a. hvorfor Dumbledore altid har holdt hånden over dødsgardist og lærer på Hogwarts, professor Severus Snape, og vi får afsløret, hvad der egentlig skete den nat baby-Harry undslap døden for Voldemorts hånd.

Jeg kan ikke komme i tanker om andre nyere fantasybøger, hvor temaer som magt, identitet, kærlighed og det at miste bliver så fint fortalt. Historien om troldmandsdrengen, hvis liv blev en besættelse for den onde Voldemort, har været en fantastisk, hæsblæsende virkelighedsflugt, der bliver svær at gøre efter.

Oversat af Hanna Lützen. Gyldendal, 2007. 655 sider.

(<http://www.litteratursiden.dk/anmeldelser/harry-potter-og-doedsregalierne-af-j-k-rowling>)